

Ordonanța nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 648 din 05 august 2019.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii în cuantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei

ARTICOLUL 1. Instituirea posibilității restructurării obligațiilor bugetare (1) În scopul revitalizării și evitării deschiderii procedurii insolvenței, debitorii, persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția instituțiilor publice definite potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și a unităților administrativ-teritoriale, aflați în dificultate financiară și pentru care există riscul intrării în insolvență, își pot restructura obligațiile bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 în cuantum mai mare sau egal cu un milion lei și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii.

(2) Prin obligații bugetare, în sensul prezentului capitol, se înțelege obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat individualizată în titluri executorii emise potrivit legii, existente în evidența organului fiscal central, în vederea recuperării.

(3) Prin obligații bugetare principale restante la 31 decembrie 2018 se înțeleg și obligațiile bugetare declarate de debitor sau stabilite de organul fiscal competent prin decizie după data de 1 ianuarie 2019 aferente perioadelor fiscale de până la 31 decembrie 2018.

(4) Restructurarea obligațiilor bugetare se aplică și pentru obligațiile bugetare principale și accesorii stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și pentru amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 ianuarie 2019 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3).

(5) Nu formează obiect al restructurării următoarele obligații bugetare:

a) obligațiile bugetare care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Codul de procedură fiscală, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

b) obligațiile bugetare stabilite prin acte administrative care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ încetează după data aprobării planului de restructurare și comunicarea deciziei de înlesnire la plată, debitorul poate solicita includerea în înlesnirea la plată a obligațiilor bugetare ce au făcut obiectul suspendării sau luarea altor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile bugetare individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile accesorii aferente;

c) obligațiile bugetare principale și accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat.

(6) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (5) lit. b), debitorii pot renunța la efectele suspendării actului administrativ fiscal pentru a beneficia de posibilitatea restructurării obligațiilor bugetare potrivit prezentului capitol. În acest caz, debitorii trebuie să depună o cerere de renunțare la efectele suspendării actului administrativ fiscal odată cu notificarea prevăzută la art. 3.

ARTICOLUL 2. Condiții pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare (1)

Pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să nu îndeplinească condițiile pentru a beneficia de eşalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală;

b) să prezinte un plan de restructurare și un test al creditorului privat prudent, întocmite de un expert independent;

c) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit Legii nr. 85/2006*), cu modificările și completările ulterioare;

*) Legea nr. 85/2006 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014.

d) să nu fi fost dizolvat, potrivit prevederilor legale în vigoare;

e) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3);

f) să îndeplinească testul creditorului privat prudent, în sensul prezentei ordonanțe. Testul creditorului privat prudent reprezintă o analiză de sine stătătoare, efectuată pe baza premiselor avute în vedere în cadrul planului de restructurare a debitorului, din care să rezulte că statul se comportă similar unui creditor privat, suficient de prudent și diligent, care ar obține un grad mai

mare de recuperare a creanțelor în varianta restructurării comparată atât cu varianta executării silite, cât și cu varianta deschiderii procedurii falimentului.

(2) Condiția de la alin. (1) lit. e) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile bugetare au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal competent sau debitorul își îndeplinește obligațiile declarative prevăzute de lege în termenul stabilit potrivit art. 3 alin. (2).

ARTICOLUL 3. Notificarea privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare (1)

Debitorul care dorește să își restructureze obligațiile bugetare, potrivit prezentului capitol, are obligația de a notifica organul fiscal competent cu privire la intenția sa până la data de 30 septembrie 2019, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, și se adresează unui expert independent în vederea întocmirii unui plan de restructurare și a testului creditorului privat prudent.

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent verifică dacă debitorul și-a îndeplinit obligațiile declarative potrivit vectorului fiscal până la respectiva dată, efectuează stingerile, compensările și orice alte operațiuni necesare în vederea stabilirii cu certitudine a obligațiilor bugetare ce pot forma obiect al restructurării. În cazul în care se constată că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile declarative, organul fiscal îl îndrumă potrivit art. 7 din Codul de procedură fiscală. Termenul pentru îndeplinirea obligațiilor declarative este de 10 zile lucrătoare.

(3) În termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii notificării, organul fiscal competent eliberează din oficiu certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului. Acest termen se prelungește în mod corespunzător în situația în care organul fiscal constată că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile declarative.

(4) Organul fiscal are obligația de a clarifica cu debitorul eventualele neconcordanțe cu privire la obligațiile bugetare ce pot forma obiect al restructurării.

(5) Obligațiile bugetare care fac obiect al restructurării se marchează în evidența pe plătitor și acestea se sting doar după stingerea obligațiilor bugetare care constituie condiție potrivit art. 4 alin. (6) lit. b) pct. i).

ARTICOLUL 4. Conținutul planului de restructurare (1) Planul de restructurare cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele:

a) prezentarea cauzelor și amploarea dificultății financiare a debitorului, precum și măsurile luate de debitor pentru depășirea acestora;

b) situația patrimonială a debitorului;

c) informații referitoare la cauzele pentru care debitorul nu poate beneficia de eșalonarea la plată conform Codului de procedură fiscală;

d) măsurile de restructurare a debitorului și modalitățile prin care debitorul înțelege să depășească starea de dificultate financiară, cu termene clare de implementare, măsurile de restructurare a

obligațiilor bugetare, precum și prezentarea indicatorilor economico-financiarilor relevanți care să demonstreze restaurarea viabilității debitorului.

(2) Restructurarea obligațiilor bugetare poate fi constituită din una sau mai multe măsuri, din care una dintre măsuri trebuie să fie reprezentată de înlesnirile la plata obligațiilor bugetare. Măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare care pot fi propuse prin planul de restructurare sunt următoarele:

a) înlesniri la plata obligațiilor bugetare. Prin înlesniri la plata obligațiilor bugetare, în sensul prezentului capitol, se înțelege plata eşalonată a obligațiilor bugetare principale, precum și amânarea la plată a accesoriilor și/sau a unei cote din obligațiile bugetare principale, în vederea anulării potrivit art. 18.

b) conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale, în condițiile reglementate la art. 264 din Codul de procedură fiscală;

c) stingerea obligațiilor bugetare principale prin darea în plată a unor bunuri imobile ale debitorului, potrivit dispozițiilor art. 263 din Codul de procedură fiscală;

d) anularea unor obligații bugetare principale potrivit art. 18.

(3) Prin derogare de la dispozițiile art. 263 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, cererea de dare în plată se analizează de comisia constituită la nivelul organului fiscal competent.

(4) Măsura de anulare a unor obligații bugetare principale poate avea loc pentru maximum 50% din totalul obligațiilor bugetare principale, în condițiile alin. (6) - (9), și nu poate avea ca obiect obligații bugetare principale și accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat.

(5) Planul de restructurare poate să prevadă următoarele măsuri de restructurare a debitorului, precum:

a) restructurarea operațională și/sau financiară;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activității prin valorificarea parțială a activelor din averea debitorului.

(6) Pentru măsura înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare, planul de restructurare trebuie să prevadă următoarele:

a) perioada necesară pentru înlesnirea la plată, precum și cuantumul și termenele de plată a ratelor stabilite printr-un grafic de plată. Înlesnirea la plată nu trebuie să depășească 7 ani, existând posibilitatea prelungirii potrivit art. 11 alin. (4);

b) modalitatea de plată a obligațiilor bugetare, astfel:

(i) debitorul trebuie să achite, până la data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5, următoarele obligații bugetare:

aa) obligațiile bugetare scadente în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și data depunerii solicitării de restructurare;

bb) obligațiile bugetare principale și accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat înscrise în certificatul de atestare fiscală emis potrivit art. 3 alin. (3);

cc) obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale între data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3) și data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5, cu excepția celor incluse în decizia de înlesnire potrivit art. 11 sau a celor care formează obiect al unei alte măsuri de restructurare;

dd) obligațiile bugetare declarate suplimentar de debitor și/sau stabilite de organul fiscal prin decizie între data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3) și data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5.

(ii) în primul an al înlesnirii, debitorul trebuie să achite următoarele obligații bugetare:

aa) obligațiile bugetare scadente în perioada cuprinsă între data depunerii solicitării de restructurare și data comunicării deciziei de înlesnire la plată;

bb) obligațiile bugetare principale și accesorii reprezentând ajutor de stat de recuperat transmise organului fiscal în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de înlesnire la plată;

cc) obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale între data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5 și data comunicării deciziei de înlesnire la plată, cu excepția celor incluse în decizia de înlesnire potrivit art. 11 sau a celor care formează obiect al unei alte măsuri de restructurare;

dd) obligațiile bugetare declarate suplimentar de debitor și/sau stabilite de organul fiscal prin decizie între data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5 și data comunicării deciziei de înlesnire la plată;

(iii) în al doilea an al înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite cel puțin 10% din cuantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;

(iv) din al treilea an și până la finalizarea înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite restul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată, proporțional cu anii pentru care a fost acordată înlesnirea la plată;

(7) În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare măsura de anulare a unui cuantum de maximum 30% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (6) lit. b), debitorul trebuie să achite și 5% din cuantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată până la data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5.

(8) În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare măsura de anulare a unui cuantum cuprins între 30% și 40% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (6) lit. b), debitorul trebuie să achite și 10% din cuantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată până la data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5.

(9) În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare și măsura de anulare a unui cuantum cuprins între 40% și 50% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (6) lit. b), debitorul trebuie să achite și 15% din cuantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată până la data depunerii solicitării de restructurare prevăzute la art. 5.

(10) În cazul în care planul de restructurare prevede măsura de stingere a obligațiilor bugetare prin dare în plată a unor bunuri imobile ale debitorului și/sau măsura conversiei în acțiuni a obligațiilor bugetare, acestea trebuie realizate în maximum un an de la data aprobării planului de restructurare.

(11) În situația în care debitorul intenționează ca restructurarea obligațiilor bugetare să se realizeze prin măsura conversiei în acțiuni și/sau a dării în plată, înainte de depunerea solicitării de restructurare prevăzute la art. 5, organul fiscal analizează împreună cu debitorul îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 263 și/sau 264 din Codul de procedură fiscală.

(12) Planul de restructurare trebuie să fie aprobat de adunarea generală a acționarilor, asociaților sau de asociatul unic, după caz.

ARTICOLUL 5. Solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare (1) Debitorul depune la organul fiscal competent solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare, împreună cu planul de restructurare și testul creditorului privat prudent.

(2) În situația în care după eliberarea certificatului de atestare fiscală, potrivit art. 3 alin. (3), și până la data depunerii solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare au fost stinse obligații bugetare ce pot face obiectul restructurării, organul fiscal competent eliberează din oficiu un nou certificat de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului în vederea ajustării planului de restructurare, dacă acesta nu a fost deja ajustat. În acest caz, obligațiile bugetare cuprinse în certificatul de atestare fiscală ce pot forma obiect al restructurării nu se sting până la momentul depunerii planului de restructurare ajustat.

(3) În analiza solicitării depuse potrivit alin. (1) organul fiscal competent verifică:

a) dacă debitorul se află în dificultate generată de lipsa de disponibilități bănești și are capacitatea financiară de plată pentru a beneficia de eşalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală;

b) dacă planul de restructurare conține elementele prevăzute la art. 4 alin. (1) și dacă este aprobat conform art. 4 alin. (12);

c) dacă măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare respectă condițiile prevăzute la art. 4 alin. (2), (4) și (6) - (11), după caz;

d) existența măsurilor de restructurare care asigură restabilirea viabilității debitorului și îndeplinirea testului creditorului privat prudent pe baza analizei puse la dispoziție de expertul independent, potrivit definiției prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. f).

(4) Solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare se soluționează de organul fiscal competent în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării acesteia.

ARTICOLUL 6. Modul de soluționare a cererii (1) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul poate beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală, emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare și soluționează cererea potrivit dispozițiilor art. 184-209 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal verifică condițiile de acordare a eșalonării la plată, cu excepția condiției prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, care a fost verificată potrivit art. 5 alin. (3) lit. a).

(2) În cazul în care organul fiscal competent constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2, precum și condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) -d), emite decizie prin care aprobă restructurarea obligațiilor bugetare.

(3) În cazul în care planul de restructurare conține măsura de înlesnire la plată, eventual combinată cu măsura de anulare, în parte, a unor obligații bugetare principale și/sau cu celelalte măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare, organul fiscal procedează astfel:

a) emite decizie de înlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale. Graficul de plată stabilit în planul de restructurare face parte integrantă din decizia de înlesnire la plată;

b) emite decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiect al restructurării la plată, cu excepția obligațiilor accesorii aferente obligațiilor bugetare principale reprezentând ajutor de stat de recuperat, care trebuie plătite potrivit art. 4 alin. (6) lit. b) pct. (i) și (ii). Se emite această decizie și în situația în care obligațiile bugetare principale prevăzute la art. 1 alin. (1), (3) și (4) sunt stinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală;

c) emite decizie de amânare la plată a obligațiilor bugetare principale propuse a fi anulate.

(4) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) sau c), solicită debitorului efectuarea corecțiilor necesare. În cazul în care în termen de 30 de zile de la data solicitării nu sunt efectuate corecțiile, organul fiscal competent emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare, fără a fi afectat dreptul debitorului de a depune o nouă solicitare în termenul prevăzut la art. 22.

(5) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) -f), emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare.

(6) Obligațiile bugetare care fac obiect al restructurării nu sunt considerate obligații restante.

ARTICOLUL 7. Regimul de monitorizare și supraveghere a debitorului (1) În vederea realizării măsurilor incluse în planul de restructurare, expertul independent realizează o monitorizare permanentă a debitorului, întocmind periodic un raport privind stadiul implementării, pe care îl transmite debitorului și organului fiscal.

(2) Pe toată perioada implementării măsurilor incluse în planul de restructurare, organul fiscal central instituie un regim de supraveghere a debitorului cu privire la respectarea prevederilor din

planul de restructurare, precum și a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare. În acest caz, conducătorul organului fiscal competent desemnează una sau mai multe persoane în vederea efectuării supravegherii.

(3) Persoana/Persoanele care efectuează supravegherea are/au următoarele drepturi:

- a) să participe la ședințele adunării generale a acționarilor, asociaților, consiliului de administrație și alte asemenea ședințe privind managementul debitorului, în calitate de observator;
- b) să aibă acces în toate locațiile în care își desfășoară activitatea debitorul, în condițiile Codului de procedură fiscală;
- c) să aibă acces la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte, în condițiile Codului de procedură fiscală.

(4) Persoana/Persoanele care efectuează supravegherea are/au următoarele obligații:

- a) să analizeze raportul privind stadiul implementării măsurilor incluse în planul de restructurare întocmit de expertul independent;
- b) să semneze pentru luare la cunoștință toate cererile, declarațiile și orice alte documente depuse de debitor la organul fiscal competent;
- c) să discute cu expertul independent și să propună măsurile și soluțiile prevăzute la art. 9 alin. (2), în cazul în care se constată abateri în implementarea planului de restructurare. În funcție de elementele de risc identificate, propune/propun instituirea de măsuri asigurătorii, potrivit Codului de procedură fiscală.

(5) Debitorul are următoarele obligații:

- a) să informeze și să comunice, în timp util, persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea data, ora și locul la care vor avea loc ședințele adunării generale a acționarilor, asociaților, consiliului de administrație și alte asemenea ședințe privind managementul debitorului, precum și documentele ce urmează a fi supuse dezbaterii;
- b) să permită accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea în toate locațiile în care își desfășoară activitatea, la solicitarea expresă a acesteia/acestora, în condițiile Codului de procedură fiscală;
- c) să permită accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte, precum și de a efectua copii de pe documentele solicitate, în condițiile Codului de procedură fiscală;
- d) să informeze expertul independent și persoana/persoanele care efectuează supravegherea despre întârzierile în implementarea măsurilor stabilite în planul de restructurare, cauzele acestora, precum și soluțiile ce urmează a fi luate.

(6) În cazul în care organul fiscal competent consideră necesare clarificări cu privire la raportul depus de expertul independent sau cu privire la măsurile ori soluțiile propuse de persoana/persoanele care efectuează supravegherea, le poate solicita de la debitor, expertul independent și/sau de la persoana/persoanele care efectuează supravegherea.

(7) Ori de câte ori se impune o ajustare a planului de restructurare, aceasta se efectuează de un expert independent.

ARTICOLUL 8. Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor bugetare administrate de organul fiscal central (1) În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare se sting obligațiile bugetare, stingerea se efectuează mai întâi cu obligațiile care constituie condiție potrivit art. 4 alin. (6) - (9) și apoi cu celelalte obligații cuprinse în certificatul de atestare fiscală care fac obiectul măsurii de înlăsnire la plată, în condițiile art. 20.

(2) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3) se aplică dispozițiile art. 167 din Codul de procedură fiscală.

(3) Pe perioada derulării înlăsnerii la plată, cu sumele de rambursat/de restituit, în limita sumei aprobate la rambursare/restituire, obligațiile bugetare se sting în următoarea ordine:

a) ratele de înlăsnire și/sau, după caz, obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea valabilității înlăsnerii la plată;

b) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 167 alin. (5) lit. b) din Codul de procedură fiscală, în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data emiterii deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare, momentul exigibilității sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.

(5) Prin data emiterii deciziei de rambursare, prevăzută la alin. (4), se înțelege data înregistrării acesteia la organul fiscal competent.

(6) Diferențele de obligații bugetare rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică debitorului printr-o înștiințare de plată.

ARTICOLUL 9. Condiții pe perioada de derulare a planului de restructurare (1) Debitorul are obligația de a îndeplini măsurile prevăzute în planul de restructurare, în termenele stabilite în acesta.

(2) În cazul în care persoana/persoanele care efectuează supravegherea constată că măsurile de restructurare a debitorului, inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, cu excepția înlăsnilor la plată, nu sunt realizate în termenele/perioadele prevăzute în planul de restructurare, notifică debitorul și îi acordă un termen rezonabil în raport cu natura și complexitatea măsurii, care poate fi prelungit pentru motive justificate, dar nu mai mult de 6 luni de la data constatării, în vederea realizării acestora sau a prezentării unui plan de restructurare ajustat, dacă măsurile nu pot fi implementate din cauze obiective.

(3) Înlăsneria la plată își menține valabilitatea în următoarele condiții:

- a) debitorul să declare și să achite, potrivit legii, obligațiile bugetare administrate de organul fiscal competent cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv sau până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;
- b) debitorul să achite, potrivit legii, obligațiile bugetare stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de înlesnire la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după această dată;
- c) debitorul să achite diferențele de obligații bugetare rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației;
- d) debitorul să respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă rata din grafic este achitată până la următorul termen de plată din graficul de plată;
- e) debitorul să achite obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de înlesnire la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;
- f) debitorul să achite obligațiile bugetare rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 8 alin. (6), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată;
- g) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare stabilite în acte administrative ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ a încetat după data comunicării deciziei de înlesnire la plată;
- h) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal competent după emiterea deciziei de înlesnire la plată;
- i) debitorul să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea, începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată, potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;
- j) debitorul să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) sau d);

k) debitorul să respecte obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (5);

l) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de restructurarea obligațiilor bugetare.

(4) În situația în care termenele prevăzute la alin. (3) se împlinesc după data finalizării înlesnirii la plată, obligațiile bugetare trebuie stinse până la data finalizării înlesnirii la plată.

(5) În situația în care sumele care au format obiect al înlesnirii la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (3), organul fiscal competent comunică debitorului decizia de finalizare a înlesnirii la plată.

ARTICOLUL 10. Modificarea planului de restructurare Pe perioada derulării planului de restructurare, acesta poate fi modificat din inițiativa debitorului, în cazul în care constată anterior împlinirii termenelor că măsurile incluse în plan, inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, cu excepția înlesnirilor la plată, nu pot fi realizate, din motive obiective, în termenele stabilite. În cazul prezentării unui plan de restructurare ajustat, debitorul trebuie să actualizeze testul creditorului privat prudent. În cazul în care organul fiscal acceptă planul de restructurare ajustat, în funcție de rezultatul noului test, organul fiscal ajustează obligațiile bugetare prevăzute în deciziile emise potrivit art. 6 alin. (3).

ARTICOLUL 11. Modificarea deciziei de înlesnire la plată în perioada de valabilitate a înlesnirii (1) Pe perioada de valabilitate a înlesnirii, decizia de înlesnire la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în cuprinsul acesteia a următoarelor obligații bugetare cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. a) -c), e) -i) și l);

b) obligațiile bugetare exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității înlesnirii, prevăzute la art. 14 alin. (2);

c) obligațiile bugetare pentru care s-a aprobat un plan de restructurare ajustat potrivit art. 9 alin. (2).

(2) Debitorul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de înlesnire la plată într-un an calendaristic sau, după caz, într-o fracțiune de an calendaristic. Pentru obligațiile bugetare prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. g) și h) și alin. (8) al prezentului articol, debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de înlesnire la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de înlesnire la plată prin includerea tuturor obligațiilor bugetare ce reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirii la plată la data depunerii cererii.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 9 alin. (3) lit. a) -c), e) -i) și l), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 14 alin. (2) și se soluționează de

organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de înlesnire la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) În situația în care debitorul solicită modificarea deciziei de înlesnire la plată, acesta prezintă un plan de restructurare ajustat, aprobat potrivit art. 4 alin. (12), care cuprinde un nou grafic de plată. Noul grafic de plată poate fi prelungit, cu acordul prealabil al persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea, pe o perioadă de maximum 3 ani, indiferent de numărul cererilor de modificare depuse.

(5) În cazul în care se solicită modificarea înlesnirii la plată, accesoriile aferente sumelor care se includ în înlesnire se amână la plată în vederea scutirii.

(6) Quantumul și termenele de plată ale noilor rate de înlesnire se stabilesc prin graficul de plată prevăzut la alin. (4) cu respectarea art. 4 alin. (6) - (9), care face parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de înlesnire la plată.

(7) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii la plată se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ în care sunt individualizate obligații bugetare ce fac obiectul înlesnirii la plată, decizia de înlesnire la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ în care sunt individualizate obligații bugetare ce fac obiectul înlesnirii la plată, decizia de înlesnire la plată se modifică, la cererea debitorului.

(9) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru obligațiile bugetare ale unui debitor care nu beneficiază de înlesnire la plată și fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de înlesnirea la plată.

ARTICOLUL 12. Accesorii (1) Pentru obligațiile bugetare ce formează obiect al restructurării, cu excepția obligațiilor bugetare principale reprezentând ajutor de stat de recuperat, nu se datorează și nu se calculează obligații de plată accesorii de la data aprobării planului de restructurare.

(2) Pentru rata de înlesnire la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de plată, potrivit art. 9 alin. (3) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații bugetare marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 8 alin. (6), se percepe o penalitate, care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin.

(1) din Codul de procedură fiscală.

(3) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de înlesnire, reprezentând obligații bugetare principale;

b) diferențele de obligații bugetare marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(4) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

ARTICOLUL 13. Eșecul planului de restructurare (1) Planul de restructurare eșuează în situația în care măsurile de restructurare a debitorului inclusiv măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare, cu excepția înlesnirilor la plată, nu sunt implementate la termenele stabilite în plan și după notificarea debitorului potrivit art. 9 alin. (2) acesta nu prezintă un plan de restructurare ajustat sau nu realizează măsurile în termenul stabilit de persoana/persoanele care supraveghează debitorul. Planul de restructurare eșuează și în situația în care înlesnirea la plată își pierde valabilitatea.

(2) Înlesnirea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 9 alin. (3). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității înlesnirii la plată, care se comunică debitorului.

(3) Pierderea valabilității înlesnirii la plată atrage:

a) începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă. Dispozițiile art. 21 rămân aplicabile;

b) pierderea valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, precum și a obligațiilor bugetare principale amânate la plată. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității înlesnirii la plată se comunică debitorului și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor, precum și a obligațiilor bugetare principale amânate la plată.

(4) În cazul pierderii valabilității înlesnirii la plată, pentru obligațiile bugetare rămase de plată din restructurare, se datorează de la data emiterii deciziei de înlesnire la plată dobânzi potrivit art. 174 din Codul de procedură fiscală.

ARTICOLUL 14. Menținerea înlesnirii la plată (1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei înlesniri la plată a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 9 alin. (3), precum și la alin. (2) al prezentului articol, cu excepția cazului în care înlesnirea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. j), de două ori într-un an calendaristic sau într-o fracțiune de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de stingerea tuturor obligațiilor bugetare care au făcut obiectul înlesnirii la plată. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității înlesnirii, cu păstrarea perioadei de înlesnire deja aprobate. În această situație planul de restructurare se menține.

(2) Pentru menținerea valabilității înlesnirii la plată, debitorul are obligația să achite obligațiile bugetare exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității înlesnirii, cu excepția celor care au făcut obiectul înlesnirii a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 9 sunt aplicabile în mod corespunzător.

ARTICOLUL 15. Suspendarea executării silite (1) Pentru obligațiile bugetare care fac obiectul restructurării, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. a) -c), e) -i) și l) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data depunerii solicitării

prevăzute la art. 5. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. e), executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de aprobare a planului de restructurare către debitor, organele fiscale competente comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului măsura de ridicare a executării silite prin poprire.

(3) Sechestrele și măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal se mențin pe perioada acordării înlesnirii la plată. În situația în care bunurile sechestrate potrivit Codului de procedură fiscală trebuie valorificate în vederea asigurării finanțării și/sau plății datoriilor debitorului, organul fiscal ridică sechestrele, prin emiterea unei decizii la cererea debitorului, cu avizul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea potrivit art. 7, iar sumele obținute sunt folosite de debitor pentru punerea în aplicare a planului de restructurare.

(4) În cazul emiterii deciziei de respingere, începe sau continuă executarea silită, de la data comunicării acesteia. Dispozițiile art. 21 rămân aplicabile.

ARTICOLUL 16. Regimul special al obligațiilor bugetare de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar (1) Pentru debitorii care au solicitat restructurarea obligațiilor bugetare și care trebuie să achite obligațiile bugetare administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor bugetare la termenul prevăzut în legislația specifică.

(2) În situația în care solicitarea de restructurare a fost respinsă, debitorii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere. În acest caz, o nouă solicitare de restructurare se poate depune numai după achitarea acestor obligații bugetare cu respectarea termenului prevăzut la art. 22.

(3) Pe perioada derulării planului de restructurare, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor bugetare la termenul prevăzut în legislația specifică.

ARTICOLUL 17. Calcularea termenelor (1) Termenele stabilite în prezentul capitol se calculează pe zile calendaristice, începând cu ziua imediat următoare de la care încep să curgă și expirând la ora 24,00 a ultimei zile în care se împlinesc termenele.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

ARTICOLUL 18. Finalizarea planului de restructurare (1) În situația în care măsurile de restructurare a debitorului, precum și măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare au fost realizate, planul de restructurare se consideră finalizat, iar dobânzile, penalitățile și toate

accesoriile datorate de debitor, amânate la plată, precum și obligațiile bugetare principale amânate la plată se anulează prin decizie, care se comunică debitorului odată cu decizia de finalizare a planului de restructurare.

(2) Decizia de finalizare a planului de restructurare a obligațiilor bugetare împreună cu decizia de anulare a obligațiilor bugetare principale și accesorii amânate la plată se comunică debitorului, potrivit Codului de procedură fiscală.

ARTICOLUL 19. Îndreptarea erorilor din actele întocmite de organul fiscal Organul fiscal competent poate îndrepta erorile din conținutul actelor întocmite, din oficiu sau la cererea debitorului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

ARTICOLUL 20. Plata cu anticipație a sumelor cuprinse în graficul de plată (1) Debitorul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de plată. În acest caz, debitorul notifică organul fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează debitorul, până la următorul termen de plată din grafic, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de înlesnire aprobate până la concurența cu suma achitată.

(2) Organul fiscal reface graficul de plată, din oficiu, până la următorul termen de plată a ratelor, în următoarele situații:

a) ori de câte ori are loc o diminuare a obligațiilor bugetare incluse în decizia de înlesnire la plată ca urmare a anulării unor titluri de creanță/titluri executorii;

b) se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de plată, cu respectarea perioadei de înlesnire aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz;

c) în graficul de plată există și obligații bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, iar acestea au fost stinse, total sau parțial, potrivit legislației specifice, de către organele care le gestionează.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), noul grafic de înlesnire se comunică debitorului în termen de 10 de zile, prin decizia organului fiscal competent, și îl înlocuiește pe cel existent în planul de restructurare.

(4) Ori de câte ori se prezintă un plan de restructurare ajustat care cuprinde un nou grafic de plată potrivit prezentului capitol, organul fiscal competent emite decizie de modificare a deciziei de înlesnire la plată, la care anexează noul grafic.

ARTICOLUL 21. Solicitarea deschiderii procedurii insolvenței Organul fiscal competent are obligația de a solicita deschiderea procedurii insolvenței, în condițiile Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția debitorilor care se află în administrare specială potrivit Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, și a operatorilor economici din industria națională de apărare care sunt

autorizați și înscriși în registrul unic al operatorilor economici și al capacităților de producție și/sau servicii pentru apărare potrivit Legii nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, în următoarele situații:

a) în cazul în care debitorul nu depune solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 în termenul prevăzut la art. 22;

b) în cazul în care organul fiscal competent respinge solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 și nu emite acordul de principiu pentru acordarea unei eşalonări conform Codului de procedură fiscală și debitorul nu achită obligațiile bugetare în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei de respingere, dar nu mai devreme de termenul prevăzut la art. 22;

c) în cazul în care planul de restructurare eșuează și debitorul nu achită obligațiile bugetare în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei de constatare a pierderii valabilității înlesnirii la plată, dar nu mai devreme de termenul prevăzut la art. 22.

ARTICOLUL 22. Termenul de depunere a solicitării de restructurare (1) Solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 se poate depune în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, sub sancțiunea decăderii.

(2) Pentru debitorii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se află într-o procedură de cercetare sau investigație a Comisiei Europene din punctul de vedere al compatibilității cu legislația în domeniul ajutorului de stat, termenul de 6 luni prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data agreării modului de acordare a facilității fiscale de către Comisia Europeană.

CAPITOLUL II

Anularea unor obligații accesorii

ARTICOLUL 23. Sfera de aplicare (1) Prezentul capitol se aplică pentru debitorii - persoane juridice, persoane fizice sau entități fără personalitate juridică - care la data de 31 decembrie 2018 inclusiv au obligații bugetare principale restante administrate de organul fiscal central sub un milion lei.

(2) Pot beneficia de prevederile prezentului capitol și debitorii - persoane fizice sau entități fără personalitate juridică, unități administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București ori instituțiile publice - care au obligații bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 de un milion lei sau mai mari.

(3) În sensul prezentului capitol, prin obligații bugetare principale restante la 31 decembrie 2018 inclusiv se înțelege:

a) obligații bugetare pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată până la 31 decembrie 2018 inclusiv;

b) diferențele de obligații bugetare principale stabilite prin decizie de impunere comunicate până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală;

c) alte obligații de plată individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal în vederea recuperării la data de 31 decembrie 2018 inclusiv.

(4) Nu sunt considerate obligații de plată restante la 31 decembrie 2018 inclusiv:

a) obligațiile bugetare pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, la data de 31 decembrie 2018 inclusiv;

b) obligațiile de plată stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată în condițiile legii, la data de 31 decembrie 2018 inclusiv.

(5) Sunt considerate restante la 31 decembrie 2018 inclusiv și obligațiile de plată care, la această dată, se află în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (4), iar ulterior acestei date, dar nu mai târziu de 15 decembrie 2019 inclusiv, înlesnirea la plată își pierde valabilitatea sau, după caz, încetează suspendarea executării actului administrativ fiscal.

(6) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (4) lit. b), debitorii pot renunța la efectele suspendării actului administrativ fiscal pentru a beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor. În acest caz, debitorii trebuie să depună o cerere de renunțare la efectele suspendării actului administrativ fiscal până la data de 15 decembrie 2019 inclusiv.

ARTICOLUL 24. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare restante la data de 31 decembrie 2018 Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale datorate bugetului general consolidat, restante la data de 31 decembrie 2018 inclusiv, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate obligațiile bugetare principale restante la 31 decembrie 2018 inclusiv, administrate de organul fiscal central, se sting prin orice modalitate prevăzută de lege până la data de 15 decembrie 2019 inclusiv;

b) sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de lege toate obligațiile bugetare principale și accesorii administrate de organul fiscal central cu termene de plată cuprinse între data de 1 ianuarie 2019 și 15 decembrie 2019 inclusiv până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor;

c) debitorul să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor. Această condiție se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central;

d) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit. a)-c), dar nu mai târziu de 15 decembrie 2019 inclusiv, sub sancțiunea decăderii.

ARTICOLUL 25. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare declarate suplimentar de debitori prin declarație rectificativă (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente diferențelor de obligații bugetare principale declarate suplimentar de debitori prin declarație rectificativă prin care se corectează obligațiile bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 decembrie 2018 inclusiv, administrate de organul fiscal central, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) declarația rectificativă este depusă începând cu data de 1 ianuarie 2019 până la data de 15 decembrie 2019 inclusiv;
- b) toate obligațiile bugetare principale individualizate în declarația rectificativă se sting prin orice modalitate prevăzută de lege până la 15 decembrie 2019 inclusiv;
- c) sunt îndeplinite, în mod corespunzător, condițiile prevăzute la art. 24 lit. b) -d).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul corectării erorilor din deconturile de taxă pe valoarea adăugată efectuate potrivit reglementărilor legale în vigoare.

ARTICOLUL 26. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare cu termene de plată până la data de 31 decembrie 2018 și stinse până la această dată Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale cu termene de plată până la 31 decembrie 2018 inclusiv și stinse până la această dată se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ și în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 24 lit. b-d).

ARTICOLUL 27. Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare cu termene de plată până la data de 31 decembrie 2018 individualizate în decizii de impunere (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central, cu termene de plată până la 31 decembrie 2018 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de lege până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere, sub sancțiunea decăderii.

(2) Prin derogare de la art. 105 alin. (8) din Codul de procedură fiscală, în situația inspecțiilor fiscale ce urmează a începe după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, în scopul acordării anulării prevăzute la art. 25, organele fiscale iau în considerare declarațiile rectificative depuse de debitori în cel mult 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

ARTICOLUL 28. Solicitarea de anulare a accesoriilor aferente obligațiilor bugetare restante (1) Debitorii care intenționează să beneficieze de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol pot notifica organul fiscal competent cu privire la intenția lor, până cel mai târziu la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor prevăzută la art. 24 lit. d).

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent verifică dacă debitorul și-a îndeplinit obligațiile declarative potrivit vectorului fiscal până la respectiva dată, efectuează stingerile, compensările și orice alte operațiuni necesare în vederea stabilirii cu certitudine a obligațiilor bugetare ce constituie condiție pentru acordarea facilității fiscale potrivit art. 24-27. În cazul în care se constată că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile declarative, organul fiscal îl îndrumă potrivit art. 7 din Codul de procedură fiscală.

(3) În termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii notificării, organul fiscal competent eliberează din oficiu certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului.

(4) Organul fiscal are obligația de a clarifica cu debitorul eventualele neconcordanțe cu privire la obligațiile bugetare ce constituie condiție pentru acordarea facilității fiscale sau a celor care pot fi anulate, potrivit art. 24-27.

(5) Pentru debitorii care au notificat organul fiscal potrivit alin. (1):

a) dobânzile, penalitățile și toate accesoriile, care pot face obiectul anulării, se amână la plată în vederea anulării. În acest caz, organul fiscal emite decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor;

b) procedura de executare silită nu începe sau se suspendă, după caz, pentru obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a);

c) obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a) nu se sting până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 15 decembrie 2019 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile și pe perioada cuprinsă între data depunerii cererii de anulare a accesoriilor și data emiterii deciziei de soluționare a cererii potrivit art. 30 alin. (1).

(7) Decizia de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor își pierde valabilitatea în oricare dintre următoarele situații:

a) la data emiterii deciziei de anulare a accesoriilor sau a deciziei de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, după caz;

b) la data de 15 decembrie 2019, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.

(8) Pentru debitorii care nu au notificat organul fiscal potrivit alin. (1), dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului capitol și care au fost achitate se restituie potrivit Codului de procedură fiscală.

ARTICOLUL 29. Efecte cu privire la popririle instituite de organul fiscal central (1) Prin derogare de la prevederile art. 236 din Codul de procedură fiscală, până la data de 15 decembrie 2019 inclusiv, debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. 28 și au înființate popririi la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, de către organul de executare fiscală, asupra disponibilităților bănești, pot efectua plata sumelor înscrise în adresele de înființare a popririi din sumele indisponibilizate.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și pentru popririle înființate între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și data de 15 decembrie 2019 inclusiv.

ARTICOLUL 30. Cererea de anulare a accesoriilor (1) Cererea de anulare a accesoriilor, depusă potrivit prezentului capitol, se soluționează prin decizie de anulare a accesoriilor sau, după caz, decizie de respingere a cererii de anulare a accesoriilor.

(2) Un debitor poate beneficia de anularea accesoriilor potrivit prezentului capitol în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 24-27, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea anulării.

ARTICOLUL 31. Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care beneficiază de eșalonare la plată (1) Debitorii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Codului de procedură fiscală, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și 15 decembrie 2019 pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, potrivit prevederilor art. 25-27, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de aceste articole, dar doresc și menținerea eșalonării la plată.

(2) Debitorii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Codului de procedură fiscală, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și 15 decembrie 2019 pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la 15 decembrie 2019. În acest caz, accesoriile incluse în ratele de eșalonare cu termene de plată după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe achitate odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Codului de procedură fiscală.

ARTICOLUL 32. Anularea accesoriilor în cazul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 datorate bugetelor locale (1) În cazul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 mai mari sau mai mici de 1 milion lei, datorate bugetelor locale, prevederile prezentului capitol se aplică de către unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București, opțional, dacă consiliul local stabilește, prin hotărâre, aplicarea acestor prevederi.

(2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1) consiliul local aprobă și procedura de acordare a anulării accesoriilor.

ARTICOLUL 33. Anularea accesoriilor în cazul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 administrate de alte instituții sau autorități publice Prevederile prezentului capitol sunt aplicabile și în cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice. În acest caz, cererea de anulare a accesoriilor se depune și se soluționează de către instituția sau autoritatea publică care administrează respectivele obligații bugetare.

ARTICOLUL 34. Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care au cereri de rambursare Debitorii care, la data de 15 decembrie 2019 inclusiv, au cereri de rambursare în curs de soluționare pentru care, ulterior acestei date, organul fiscal respinge total sau parțial rambursarea

beneficiază de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol, dacă achită obligațiile bugetare de care depinde anularea, nestinse prin compensare cu sumele individualizate în cererea de rambursare, în 30 de zile de la data comunicării deciziei prin care se respinge rambursarea.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

ARTICOLUL 35. Menținerea valabilității facilităților fiscale Facilitățile fiscale prevăzute de prezenta ordonanță își mențin valabilitatea și în următoarele cazuri:

- a) în cazul desființării actului administrativ fiscal în procedura de soluționare a contestației chiar dacă s-a dispus emiterea unui nou act administrativ fiscal;
- b) în cazul în care ulterior emiterii certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 sau 28, organul fiscal constată existența unor obligații bugetare ce nu au fost incluse în certificatul de atestare fiscală.

ARTICOLUL 36. Posibilitatea de contestare Împotriva actelor administrative fiscale emise potrivit prezentei ordonanțe se poate formula contestație potrivit art. 268-281 din Codul de procedură fiscală.

ARTICOLUL 37. Acte normative de aplicare (1) Procedura de aplicare a cap. I se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de maximum 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Procedura de aplicare a cap. II se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul obligațiilor bugetare administrate de către organul fiscal central, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) În cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice, cu excepția unităților administrativ-teritoriale și a subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București, procedura de aplicare a cap. II se aprobă de conducătorul instituției sau autorității publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA
DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor
publice,
Eugen Orlando Teodorovici
p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării
regionale și
administrației publice,
Sirma Caraman,
secretar de stat
p. Ministrul pentru mediul
de afaceri, comerț
și antreprenoriat,
Gabriela Mihaela Voicilă,
secretar de stat

București, 31 iulie 2019.
Nr. 6.